

רמזים סלביים נשלחו לאחרונה לממשלת ישראל: ממשלת ברית-המועצות מוכנה להפשיר את הקרח

הרוסים מציעים הידוש היחסים

גולדה

ספק אם מישוה ייחס חשיבות מיוחדת לפסיקה קטנה, שהופיעה ב-דיעה שהופצה ביום השישי האחרון על ידי סוכנות ניויורק פרס בכל העולם. הידיעה סיפרה על התפרצות של 9 סטודנטים יהודים למשרדי סוכנות הידיעות הרוסית טאס בוושינגטון. אחרי שהשתל-טו על המשרד, תקעו שם בשופר, הם העבירו בטלסקופ ידיעה למוסקבה בנוסח: "שלח את עמי".

אולם בשולי הידיעה הופיעה גם תגובתו של ולדיסלב שימאמובסקי, נספח ב-שגרירות ברית-המועצות בוושינגטון, ש-התבקש להגיב על התפרצות הסטודנטים. "ישראל נמצאת במצב מלחמה", אמר שימאמובסקי, "ולכן יהיה זה בלתי אנושי להחזיר ליהודים מברית-המועצות ליצאת לאיזור זה. הדברים עשויים להשתנות לטובה כאשר ישתפרו היחסים בין ישראל לברית-המועצות".

אדם במעמדו הדיפלומטי של שימאמובסקי לא היה מרשה לעצמו פליטת פה מעין זו. משום כך קשה לראות בדבריו פליטת-פה בלבד. אין ספק שאותו נספח סובייטי בשגרירות ברית-המועצות בוושינגטון הביע דברים שהם מעבר למשאלתו

האישה הפרטית. למעשה היתה תגובתו של שימאמובסקי הצהרה פומבית ראשונה לתהליך ההולך ונרקם בחשאי מזה מספר שבועות ב-מקומות שונים בעולם. במקביל לידיעות שקשה לאמתן, על פגישות חשאיות בין נציגים ישראלים לבין נציגים סובייטים, קיימים דיווחים על שינוי קיצוני שחל במקומות רבים אצל דיפלומטים סובייטים לגבי ישראל.

במסיבות דיפלומטיות ובצינוני רות אחרים, רומזים הסובייטים בגלוי כי הם מקווים לשיפור היחסים עם ישראל. לדברי מקור דיפלומטי בפאריס, הועברה אה לאחרונה, באמצעות מתווכים, הצעה ממשית ביותר לראש ממי שלת-ישראל גולדה מאיר.

הסובייטים חזרה לשיחות יארינג וגילוי נכונות להסדר מדיני, בחסות המעצמות. לרוסים יכולות להיות סיבות טובות מאוד לרצות בחידוש היחסים עם ישראל. ● חידוש הקשרים עשוי ליטול מברית המועצות את התדמית של אויבת מושבת עת של ישראל.

● אין ספק שאחד התנאים לחידוש היחסים יהיה גם הפסקת מסע התעמולה נגד ברית-המועצות, על סירובה להחזיר עליית יהודים לישראל.

● ייתכן שהרוסים סבורים כי מגע ישיר עם ממשלת ישראל, כאמצעות שגרירים בתל-אביב, עשוי להוות אמצעי יעיל ביותר להשגת הסדר מדיני. מכיוון שי ארצות-ערב אינן סומכות על ארץ צוה-הברית בתורת מתווך כמו געים בינן לבין ישראל, עשוי תי-ווד סובייטי להיות יעיל יותר, אחריו שישכנעו את ישראל ברצון נם הכנה להשגת הסדר של שלום.

● קודם כל סיכוי להאריך את הפסקת-האש ולהימנע מעימות צבאי ישיר עם הכוח הצבאי הי-רוסי המוצב במצריים. ברור שי כאשר תהיה נציגות דיפלומטית רוסית בישראל, ניתן יהיה למנוע אייבהנות ולמנוע התנגשויות עם החיילים הסובייטים בתעלה.

● האפשרות לחידוש הקשר עם יהודי ברית-המועצות ופתיחת שגרירות ישראלית במוסקבה, שי תחודש במקביל לחידוש השגריר-רות הרוסית בישראל. לא מן הי נמנע גם שהפשרת הקרח עם בריה"מ עשויה לתת סיכוי סביר לחידוש העליה מברית-המועצות. ● היחלצות מצב של בידוד מדיני בו רק ארצות-הברית תומכת בישראל. חי דוש היחסים עם מוסקבה, עשוי לתת הכי שר לישראל בעיני מדינות רבות נוספות, לשפר את התדמית הישראלית בעיני דעת הקהל העולמית, לחסוך לישראל מצבים לא נעימים בא"ם.

כמה משקפים אף סבורים כי הצהרותי הם האחרונות של כמה משרי הממשלה, בכיוון של נכונות לחזרה לשיחות יארינג ולפתיחת תעלת סואץ, הם דברים שנעשו בהקשר עם המגעים הנערכים עם הרוסים. גירסה אחרת מעלה את האפי שרות שהיומה לחידוש היחסים באה דווקא מישראל, כתמורה לי נכונות לחזור לשיחות יארינג.

במדינה

פשעים

האיש שהוציא לפועל

את גזר דינו

הזעקות שבקעו מבית מספר 8 ברחוב שנקר לא הפתיעו את אף אחד מהשכנים. הם כבר התרגלו לזעקות הפורצות כתוצאה ממריבות בין בני הזוג גמליאל. רק כאשר ירד אחד האנשים מהדירה של משפחת גמליאל והחל זועק בקולי קולות, הצילו, רצחו! הם יצאו מבתיהם. אחרים מהם פרצו לדירה ומצאו באחד החדרים את עובדיה גמליאל ליד גופת אשתו ויקטוריה שהת-בוססה בדמה. עובדיה נלקח למעצר.

אין זה ממנהגם של שוטרים לרדם על חשודים ברצח, אך החוקר שנטל מעובדיה את הודאתו גילה אל החשוד יחס אנושי. סיפורו של עובדיה היה בלתי רגיל בתוכנו. עוד במעברה בה גר כאשר הגיע ארצה התאהב עובדיה בחברתה של אחותו. כעבור מספר שנים התחתן איתה. משך 15 שנה נמשך יחד-הדבש עד אשר החלו מריבות חמורות בין בני הזוג.

סיפר עובדיה בהודאתו: "בהתחלה הייתי מושך את הכסף מהבנק ומוסר לאשתי. אשתי הפסיקה לקיים איתי יחסי מין והפסיקה לבשל וכל יום היתה הולכת לאמא שלה. הטענה שלה היתה שהיא רוצה לקבל את כל המשכורת. או נתתי לה יפוי-יכוח, שתי-ציא את הכסף לבד והמצב קצת השתפר. הגיהנום מתחיל". אבל כל מה שעשיתי, ויקי לא היתה מסתפקת. הייתי הולך איתה פעמים בשבוע לקולנוע ורצתה עוד. קניתי לה שמלות ורצתה עוד. הסברתי לה שאני פועל, עובד קשה, לא מעשן, לא שותה והכל בשבילה. עוד פעם לא רצתה ויקי לקיים איתי יחסים, לא רצתה לבשל. הייתי חוזר עייף מהעבודה רוצה לאכול ואין אוכל. כשרציתי לצאת איתה לסרט היא לא רצתה. אני פשוט לא הבנתי מדוע היא מתנהגת איתי בצורה כזאת."

לאחר מריבות אין סוף וביקורים אצל הרבי התגרשו בני הזוג. רק אז החל הגיהני נום האמיתי. "השופטת קבעה שאשלם מזונות לאשתי בסך 400 לירות מתוך 600 שאני מרוויח". סיפר עובדיה, "ואני הייתי אז בתעלה. עשו לי עיקול על המשכורת בגלל שביקשו שאשלם הפרשים מה-250 לירות שחויבתי קודם. לא היה לי מה לאכול, הלכתי להוצאה לפועל אך שום דבר לא עזר. התי-ביישתי לבקש מהמשפחה אוכל. "אחר שאשתי עזבה את הבית ראיתי אותה לומדת הנאות והדס שלי רתח. איך בעל רואה אשתו עושה הפקרות. הבעל בלי אוכל חי כמו כלב ואין חוק שיחזיר אותה הביתה. לא היה לי אשה לא משכורת לא בית ולא כלום וזה השפיע עלי. זרמו פתי קאות של מסים ולא היה לי לשלם. חשבתי לשלוח יד בנפשי".

הפקוד היה רושם. על יום הרצח סיפרו: "באתי הביתה אחרי העבודה במטרה ללכת לבקר את הילד כי כל יום שני יש לי ביקור וזה היה בחמש אחרי הצהריים. ראיתי בתיבת הדאר עוד מכתב שעלי לשלם. עליתי הביתה ראיתי את ויקי ועוד בחור אחד עומדים ליד הדלת. פניתי לבחור, אמרתי לו שלום, שאלתי, מי אתה? אמר לי שהוא מההוצאה לפועל ואמר שבא לעשות לי עיקול על הדירה. "אמרתי לו: כבר אבוד לי החיים שלי אין לי מה לאכול. לקחה ויקי את הבית ואת הכל ואין לי מה לאכול. בשניות שלש של יכולתי להשתל על עצמי והייתי מסתובב מרוב עצבים בבית והפקד היה רושם. ויקי הלכה לפתוח את ארון הבגדים. היה שם ונטילטור. הייתי מיואש מהחיים. היה בגדי רה של ארון הבגדים סכין. נתתי לוויקי כמה מכות בסכין בגוף שלה לא זוכר אי-פה. ירד לה דם, והמתח הנפשי שלי הת-פרק."

עובדיה הודה בבצוע המעשה. דקירת אשתו 12 פעם, אך האשם ברצח מחזיר זה אינו רק הוא. החוק אומר שאין ההוצאה לפועל רשאית ליטול יותר משני שלש של המשכורת ופקידי ההוצאה לפועל לא הת-חשבו בחוק. גם בקשתו של עורך-הדין יוסף סלטון להוריד מהסכום שעל עובדיה לשלם שלש-טונות המס לא הועלה. עובדיה גמליאל רצח מתוך יאוש. וליאשו גרמו שלטונות ההוצאה לפועל שלא התחשבו בחוקים לפיהם הם צריכים לנהוג.

האם יועילו נימוקים אלה העומדים להישען עלידי עורך-הדין חיים רטניס לעובדיה גמלי-אל עצמו? לבית-המשפט סיתרונים.